

Joakim

Joakims ramhandling är en årlig återträff med avgångsklassen 2006 från Stockholms scenskola. Ett tajt gäng med stark sammanhållning som fortfarande träffas varje år och i vissa fall även umgås på fritiden. Varje år sedan avslutningsföreställningen så träffas man hemma hos någon i klassen och äter linssoppa och dricker billigt vin. För vissa är det som semester, man får vara sig själv hos en grupp människor som känner en för den man är, inte kändisen på Dramaten eller barn till Sveriges största skådespelare. För vissa är den årliga middagen en värk i magen, en isklump, ett nervöst skratt med gråten i halsen.

I historien så ingår att klassen förra året gjorde något riktigt dåligt mot en av klasskamraterna – mot Joakim som är klassens eviga slagpåse och clown. Innan lajvet så ska alla deltagare tillsammans komma fram till vad det är som gruppen har gjort. Detta ligger som en undertext under hela lajvet, och inget någon riktigt vill prata om.

Kapitel 1: Beskrivning av lajvet, berättelsen och dess övningar före och efter

Joakim är ett lajv som handlar om människor i grupp. Hur vi i gruppkonstellationer ibland kan bli någon annan än den vi vill vara. Hur människor i grupper ibland förtrycker varandra under föreställningen att det är "kul". Joakim handlar om en grupp människor som egentligen inte är onda. Om människor som inte skulle känna igen sig i beskrivningen "mobbare".

"Ibland så är man i en grupp som liksom hittar ett språk. En rå men hjärtlig ton där alla får skämtas om. Där man är taskiga, men på låtsas. Ett slags mobbingkonsensus där ingen råkar illa ut."

Det här lajvet handlar delvis om Joakim. Om den där personen som är för mycket. Om den där personen som inte klarar av att läsa av gruppen. Om den där personen som samtidigt är mobboffret, och clownen. Som skrattar högst av alla när pennalismen mot honom/henne är som värst. Som går hem efter festen med isklumpen i magen. Men som ändå kommer nästa gång. För att det är ändå något, det är ändå uppmärksamhet. Lajvet handlar om Joakim, och vad som händer när Joakim får nog, och vad det får för efterverkningar i gruppen.

Det viktigaste med lajvet är att Joakim inte är på plats. Han är lajvets huvudperson men finns inte i settingen. Men nästan allt spel ska kommentera, eller involvera Joakim. Han är den rosa elefanten i rummet.

Beskriv gärna Joakim som en person som är ganska svår att ha att göra med. Han är inte bara ett offer för mobbing, han är också rätt så jobbig, störig och har svårt att läsa av stämningen. Några av rollerna kan säkert tycka att Joakim förtjänar allt han får, eftersom han "drar på sig det själv". Joakim ska också beskrivas som en duktig

skådespelare, när han väl släpper alla manér och sina karaktärer. En lärare beskrev honom som *en av våra nästa stora*.

Stämningen som lajvet vill åstadkomma är den av familjäritet och internjargong. För att uppnå detta så finns det några förövningar som använts.

Övningar

Material:

Stort papper

Svartvita bilder av alla deltagare (exempel nedan)

(bilden ska föreställa rollen och inte spelaren, detta är Mimmi på spel 3 tex.)

Tuschpennor

Varsitt "rollpapper" (se bilaga "Rollpapper") att anteckna på.

Lappar med allas namn (se bilaga "Rollnamn", även Joakim är med här)

Lappar med relationer på (se bilaga "Relationer")

En eller flera tärningar.

Two skålar

Ödets urna

Ödets urna är ett sätt att snabbt slumpa fram relationer mellan rollerna. Det finns två lappar som varje person drar ur skålarna.

Den ena är ett namn på en av rollerna. (om man får sitt eget namn så drar man en ny)

Den andra är en relation. Det finns 4 kategorier:

SEX, FÖRHÅLLANDE/VÄNSKAP, KONFLIKT, KONKURRENS

(se bilaga "Relationer")

Alla drar även en relationslapp. Resultatet kan tex bli. Tommy – förhållande. Sen går man ett varv i gruppen och alla läser i tur och ordning upp vad man fått för relation.

Om jag spelar Mimmi och har fått Tommy – förhållande, så tar jag en av tärningarna för att slå om relationen är nutida eller dåtida. Nutid = jämnt antal på tärningen, dåtid (under skoltiden) = ojämnt. Sen slår jag för om relationen är/var dålig eller bra.

Bra = jämt, Dåligt = ojämnt.

Resultatet kan tex bli: Mimmi och Tommy var ihop någon gång under skoltiden och det var ett dåligt förhållande.

Sen utverkar spelarna som spelar Mimmi och Tommy detaljerna lite snabbt medan de andra lyssnar.

Självklart är även Joakim med som ett av namnen som spelarna kan dra ur urnan.

De skriver upp det på sina anteckningspapper så de kommer ihåg.

Man kan med fördel gå två varv med denna övning. Då får man lägga tillbaka om man får samma person eller samma relation andra varvet. Det är också bra att uppmana deltagarna att ställa krav på om de inte är nöjda med sina relationer. Fick en spelare tex bara konflikter så är det helt ok att säga att man vill ha ett förhållande också.

Använd inte tärningen på konflikter eller konkurrens.

När alla fått minst två relationer är övningen slut.

Fråga om alla kan varandras rollnamn, annars kan en namnrunda vara lämplig.

Relationskartan

Exempel: Anabel, Fredrik och Viggo leker shotsleken med Joakim, som går ut på att Joakim för varje shot han tar måste ta av sig ett klädesplagg.

När alla är klara, det ska ta max 5-10 minuter att hitta på sitt foto, så får varje grupp visa i tur och ordning.

Vad gjorde vi mot Joakim förra året?

Gruppen ska komma överens om vad det var som de gjorde så att Joakim väljer att inte komma detta år. Poängtera att spelarna vet att Joakim inte kommer, men rollerna gör det inte. (Det har funnits spelare som har varit övertygade om att jag har en spelare som kommer komma som Joakim)

Handuppräkning

Nu borde alla deltagarna börja känna sig ganska familjära med varandra och varandras roller. Dags att göra en liten gemensam sammanfattning. Läs upp följande meningar. Om en spelare känner att det stämmer in till 100% på rollen så räcker spelaren upp handen. Om det bara stämmer sådär kan spelaren hålla handen horisontellt i brösthöjd och om det inte stämmer alls så har spelaren kvar händerna i knät.

Påståenden:

Jag var högstatus under skoltiden

Jag var en av dem som tog skolarbetet på allvar

Jag jobbar med teater idag

Jag har en bra karriär

Jag var aktiv/drivande under det som hände med Joakim förra året

Jag har hög status i gruppen nu

Minnena

Du väljer själv när minnena delas ut. De hör ihop med metatekniken "Hålla tal". Instruera spelarna att använda minnena som inspiration för rollens förhållande med

Joakim. Om minnet refererar till en händelse snarare än en åsikt, så har det hänt.

Extra

Om man vill ha lite mer dramatik redan från start kan deltagarna få utrusta en av rollerna med en superförmåga, och en med en superfailförmåga.

En av rollerna (som deltagarna bestämmer) kan alltid få dig att ändra åsikt, eller få dig att hålla med hen, om personen vänder sig direkt till din roll.

Exempel:

Ulrica vänder sig till Jussi vid matbordet och ser honom i ögonen. "Men var inte du också intresserad av den där gästläraren ett slag?"

Jussi: "Eh...jo.."

Även om det kanske inte är sant, så kommer personen i ögonblicket att hålla med personen med superförmågan. Hen kan förneka det senare, men just när det händer är det sant för rollen.

En annan av rollerna kommer få superfailförmågan. Den innebär att varje gång den personen försöker säga något på allvar, så kommer det skrattas bort.

Exempel:

Anabel: "Hörni, nu får ni faktiskt sluta, jag orkar inte höra på när ni pratar så där om Joakim längre."

Alla: "Men buuuu, typiskt dig att hålla på och förstöra stämningen!"

Meta-tekniker

Lajvet har två metatekniker som används och tre specifika instruktioner till spelarna. Gå igenom dem innan lajvet börjar.

Hålla tal

Varje gång någon klingar i glaset och ställer sig upp för att hålla tal, så kommer den personen säga vara rollens tankar om Joakim. Antingen utgår man från minnet eller så improviserar man utifrån rollen. Talet avslutas alltid med att personen som håller talet säger SKÅL!

Det som rollerna hör är typ "Fan alltså, vi är så jävla bra, och jag gillar er så mycket, SKÅL!

Medan spelarna får höra vad rollen tänker på, som den inte visar.

Internskämt

När nån gör något eller säger något som verkar roligt så kan man anta att det är ett internskämt hos klassen. Om man får feeling på något som någon gör eller säger så upprepar man det, eller broderar ut det. Då blir det naturligtvis något som klassen gjort i alla år. Alla spelare hjälps åt att generera internskämt under spel. (Denna metateknik är till för att skapa en familjär gruppkänsla i klassen, men är också ett utmärkt mobbingverktyg.)

Exempel:

Klas avbryter något som Mimmi säger genom att skrika HIGH FIVE! Spelaren som spelar Ylva-Sara plockar upp det och kastar sig fram för att high fivea Klas. Alla runt bordet skriker HIGH FIVE och börjar high fivea varandra. Mimmi får aldrig säga klart vad det var hon sa.

Spelarinstruktion 1: Vändpunkt

Filmen som Joakim har spelat in blir en väldigt tydlig vändpunkt i spelet. Du väljer själv hur tydlig du vill vara med vad som kommer hända. Antingen säger du att det kommer komma en väldigt tydlig vändpunkt, och att det då är en halvtimme kvar av spelet, eller så berättar du att Joakim kommer skicka en video som alla ska titta på. (Jag har använt mig av vändpunkt-förklaringen, men det är bara mina egna preferenser, en del deltagare har uttryckt en önskan om att veta. Gör som du själv tycker är bäst.) Instruera spelarna att efter vändpunkten så är det max en halvtimme kvar och de kan vrida på dramatiken lite extra om de vill. Efter vändpunkten är det också tillåtet att diskutera det som hände förra året öppet. Innan vändpunkten är det något som ligger i undertexterna, eller som rollerna pratar mycket tyst om, eller helst inte vill tänka på.

Spelarinstruktion 2: Lämna lajvet

Instruera spelarna att även om deras roller vill lämna lajvområdet så måste spelarna spela sig själva tillbaka till lajvet. Antingen genom att andra roller hindrar rollen från att dra därifrån, eller att rollen själv kommer tillbaka (Det fanns inga taxibilar, eller liknande).

Spelarinstruktion 3: Realism

Instruera spelarna att de inte behöver agera realistiskt på saker som händer. Det är ett kort lajv och reaktioner som kanske tar flera timmar i vanliga fall, kan nu ta några minuter. Det är tex inte möjligt att ringa ambulans eller polis i spelet, så spelarna behöver inte haka upp sig på sådant (det har upptagit en del spel i framförallt första spelet) som ändå inte går att lösa. Om spelare ändå vill ringa ut, så instruera dem att gå undan och hitta på vad som händer i andra änden av luren.

Exempel:

Jonas ringer expressen och tipsar dem om Viggo och Essies förhållande. Senare skryter han inför Karl att det kommer vara förstalöp imorgon.

Joakim-props

Om Idioten:

Idioten var en pjäs som klassen skrev och satte upp näst sista året. Idioten var baserad på en persona som Joakim brukade spela överallt och när som helst. Den var både hysteriskt rolig och väldigt enerverande. Tillslut kom klassen på att göra pjäs av den och låta Joakim spela huvudrollen. Vad de inte visste var att Idioten var baserad på Joakims utvecklingsstörde bror. Joakim berättade detta för några i förtroende, och bad att få slippa, men blev övertalad att ändå göra det. Detta vet inte alla i klassen om.

Att klassen spelade en egenskriven pjäs som hette Idioten måste vara allmän kunskap. Också att Idioten var Joakims persona som han hade hittat på. Det får gärna förekomma spontana utbrott av Idioten, eller reenactande av scener från pjäsen.

Joakim

Engagera en person som inte ska vara med på lajvet att spela in filmen som Joakim skickar till sina gamla klasskamrater (manus finns längre ned i texten).

Joakims neutrala foto

Ta ett foto på den som lånar ut sitt ansikte till Joakim där han ser neutral och/eller allvarlig ut. Det fotot ska sättas i mitten av relationskartan, och skrivas ut i större version och sättas i en ram.

Joakims idiotenfoto

Ska användas för att layouta affischen till pjäsen som någon av spelarna har hittat hemma.

Exempel:

Lajvet – ett basschema

Så här brukar lajvet vara upplagt:

16-19 Förberedelser

19- ca 23.00 Lajv

22.30 Vändpunkt (filmen)

23 - 24 Eftersnack

Lajvet börjar med att alla deltagare går ut och lajvar igång sig med ett varv runt kvarteret. Den roll vars hem det är kvar och självklart kan någon eller några också börja inomhus.

Vändpunkten/filmen sätts på vid 22.30. Jag har löst det som att den roll jag som arrangör spelar får ett sms från Joakim, där det står – kolla din mail. Sen säger jag glatt till alla: Joakim har gjort en film! Det brukar mottas med hurrarop.

Instruera att när de hör musiken höjas till högre än samtalsnivå så ska alla samlas i tex vardagsrummet och vänta på att lajvet ska ta slut, be dem göra som du gör under tiden.

Slutet på lajvet

En halvtimme efter vändpunkten, gå och hämta allas fotografier. Sätt på slutlåten. Jag har använt Robyns *Eclipse*, men välj en annan om du tycker den passar bättre. Ta in Joakims porträtt i ramen och ställ den på ett bord, med ett ljus framför. Dela ut varje rolls foto till den som fotot tillhör. I slutet på låten, gå fram till Joakims foto och lägg ditt eget foto framför hans. Låt deltagarna göra detsamma. Förklara sen lajvet slut när låten har tystnat.

Efterdiskussion

Ofta har deltagarna ganska mycket att säga efter lajvet (precis som på alla lajv). Be alla att ta mer att dricka, gå på toa, röka osv och be sen alla att sätta sig i en ring. Ta en runda där var och en av spelarna får säga något om hur det känns just nu, och vad de tänker på just nu.

När alla fått säga nånting kan du släppa diskussionen fri, dock kan det vara bra att du har koll på talarlistan eller ordningen i vilken folk räcker upp handen.

På alla uppsättningar av Joakim har spelarna uttryckt en frustration över bristen på katharsis. Med detta menar de oftast att deras roll inte blivit straffad för vad den gjort, eller att de inte fick ett ”slut” på sin berättelse (det är svårt med bara tre timmars lajv). Jag har hittills alltid sagt att det är fullständigt meningen, och den enda som kan sägas får berätta klart sin historia är Joakim, och att jag inte tycker de här människorna riktigt förtjänar sitt katharsis. Men det måste man ju naturligtvis inte säga, men var beredd på att frågan kommer lyftas. Spelarna känner sig oftast *oavslutade*. Jag tycker det är en bra känsla, men smaken är som baken.

Mat och alkohol

För att göra lajvet så billigt som möjligt så serveras linssoppa med vitlökscreme fraiche och varma minibaguetter. Gör soppan dagen innan så det bara är att värma på den. Denna meny kan varieras hur man vill. I fiktionen gjorde jag det till tradition, att de alltid äter linssoppa när de ses.

Jag har använt två olika sorters alkoholdrycker på lajvet:

Ett alkoholsvagt vitt vin (tex Tania)

Alkoholfri öl

Inlajv innehåller båda dryckerna alkohol, men spelarna kan välja om de vill dricka alkohol på riktigt eller inte. Jag har också sagt att det är ok om rollen har med sig något annat.

Kapitel 2: Alla texter

Infomail till spelare:

För ett år sedan...

...hände något. Det kanske inte var någon som märkte något. Det kanske inte var någon som tänkte att det som hände var något ovanligt. Det hade ju hänt så många gånger förut. Han hade ju tagit så mycket som var värre. Till och med den gången då de smetade in han ansikte med hans egna spyor, eller gången de stal hans kläder och låste honom ute mitt i vintern. Det fanns inget de inte redan hade gjort. Han hade ju skrattat med, skämtat och skojat om sig själv. Han hade varit Idioten. Deras idiot. De älskade ju honom. Det är inte det att de är onda människor. Nej, stämningen kan väl beskrivas som rå men hjärtlig. Intern. Han var ju faktiskt med på det. Man skulle kunna säga att han drev på, att det var han som tog det för långt... eller hur?

För ett år sedan...

...hände något. Det kanske inte var någon som märkte något. Eller så märkte alla att nu, nu gick vi över gränsen? Är det bara det att ingen vill prata om det? Var det så att alla förstod? Att alla såg det brista, men att det var enklare att bara låtsas som om det var som det skulle?

För ett år sedan...

...hände något. Och i år kommer inte Joakim. Ett litet skifte i dynamiken gör gruppen osäker. Någon måste alltid vara Idioten. Någon måste ta hans plats.

Hej på er!

Detta är ett infomail inför lajvet Joakim den 26 februari. Rollerna är väldigt vaga med flit. Ni får ett namn och en mening som ni sedan bygger er roll på. Det är för att ge er en känsla och en riktning. På plats innan lajvet så spikar vi relationer och bygger ut dem lite. Det är naturligtvis helt fritt att redan nu bestämma med varandra om ni vill ha relationer till varandra och bygga på dem så mycket ni vill. Men tanken är att man inte ska behöva förbereda sig speciellt mycket om man inte vill. Vill man så - KÖR!

Är det så att du inte kan komma, så meddela mig så snart som möjligt!

Nedan följer ett schema för dagen, och inbetalningsuppgifter. När ni betalat, skicka mig ett mail, så jag vet. Sista inbetalningsdag är dag-månad-år.

Pris: 150kr, betala in på konto: XXXXX XXX (Skriv också vem det är ifrån.)

Lajvet kommer att vara tre-fyra timmar, med förberedelsestid innan där vi fixar relationer mellan rollerna och förbereder för spel.

16.00: Ankomst, ev. ombyte och fotografering

16.30 Förberedelser

19.30 Lajvet börjar

22.30-23.00 Lajvet slutar

23 - Eftersnack och efterfest

Vi kommer befinna oss hemma hos XXX och adressen dit är XXX.

Klädsel: Vad ni tror att er roll skulle ha på sig.

Mat: Linssoppa och vitlöksbröd (allt vegetariskt)

Dryck: Vin och alkoholfri öl

Har du specialmatsbehov, hör av dig till mig så jag vet!

Vill rollerna ta med något eget, som egen dricka eller choklad eller liknande är det helt ok.

Nedan följer en lista på klassen och vem som spelar vad:

Roller:

Några av rollerna är könsbestämda. De har då två namn. Glöm inte att ändra i minnena!

Joakim Oja - yngst i klassen. Spelade idioten. (Ej med på lajvet, enbart på filmen)

Anabel Vargas-Tröst – kappvändaren.

Jonas ”Jussi” Apelgren – han det gick bra för.

Mimmi Törner – geniet som gjorde något annat.

Ylva-Sara Hellberg – kom ända till dramaten men fick bara skit.

Essie Olzon – hon som fortfarande drömmer.

Tommy Nathanaelson – var klassens kung.

Viggo Skarsgård – for till hollywood.

Oskar/Cissi Stenius – h*n som brann för politiken.

Klas Finne – den sköne snubben.

Frida/Fredrik Sahlén – h*n som blev mediakändis och programledare .

Karl Treutiger – det lite sämre kändisbarnet.

Torbjörn/Tanja Hansson – h*n som gjorde porr.

Ulrika Albrechtson – hon som blev erkänd regissör

Rollminnen:

Varje roll får ett minne av Joakim som de kan använda som inspiration till monologerna. Alla saker i minnena som är händelser är sanna.

”Första dagen när alla skulle presentera sig så ställde sig Joakim upp och deklamerade att han alltid vetat att han skulle bli skådespelare, och att han såg detta som det första steget mot att bli lika stor som Bergman. Hela klassen började skratta, då de trodde han var ironisk. Sen visade det sig att han inte var det och att han inte visste att Bergman var regissör. Vi retade honom helt skoningslöst i alla år för det.”

- Mimmi

Jag och Joakim kom rätt bra överrens när vi var själva. Vi kunde ha kul och så. Det var bara det att jag blev så illa till mods, i skolan. En gnagande misstanke om att om inte Joakim funnits i klassen så hade jag varit deras Joakim. Jag skäms så

oerhört för att jag så många gånger stått där och garvat åt honom bakom hans rygg, bara för att de inte ska garva åt mig.

- Karl

”Jag vet inte varför Idioten var så rolig. Det vad Joakim som började med det och sen växte det till enorma proportioner. Jag var en av dem som var emot att vi skulle göra den som pjäs, speciellt eftersom Joakim kom till mig och berättade i förtroende att han verkligen inte ville spela den. Jag fattade ju sen varför när jag träffade hans bror, men då var det redan för sent. Sedan dess så, jag vet inte, han slutade ju inte med den själv, så jag kan inte låta bli att skratta. Men jag kommer aldrig glömma hans pappas ansiktsuttryck efter att pjäsen var klarspelad.”

- Ulrica

”En gång efter en fest så hamnade vi i säng. Jag har aldrig berättat det för någon, jag kanske skämdes, jag vet inte. Men det var fint. Mjukt och nära. Vi pratade aldrig om det igen. Jag tror han ville, men jag undvek honom. Till slut slutade han söka min blick.”

-Essie

”Det blev en grej, att komma på varje premiär. Varje gång gjorde vi nåt under föreställningen. Mest på skoj. En gång ställde jag mig upp och gjorde en slow clap när han spelade Osvalds dödsscenen i Gångångare på stadsteatern. Det kanske inte gick hem just då, men va fan, det var bara på skoj. Vi gjorde så många sjuka grejor det här var ju bara en rolig grej. Jävlig synd att han slutade med teatern. Han var bra.”

-Tommy

”När man var ensam med honom så var han väldigt annorlunda. Inte så rastlös, utan lyssnande. Han verkade verkligen vilja förstå. Vi gick och fikade ibland, bara han och jag. Och vi hade faktiskt trevligt. Det jag hade svårt att klara av bara, var hans uppenbara tacksamhet efteråt.”

- Tanja

”Ibland såg man ju att han tog illa vid sig, men det var svårt att låta bli ändå. Jag menar, killen är ju så oerhört jävla rolig. Noll självdistans. Tillslut vet man inte om man skrattar med honom eller åt honom. Antagligen mest det senare.”

- Jonas

”Alltså, den där jävla Idioten. Jag vet inte var den kom ifrån, men jag kan fortfarande skratta så inihelvete när jag tänker på det. Han slutade liksom aldrig och kunde hålla på hur länge som helst. Ibland satt det bara i ett ögonkast och hela klassen kunde börja skratta. Lärarna fattade ingenting. Det kunde bli sjukt irriterande också. Joakim fattade inte alltid när det var nog. Som att han inte kunde sluta när han väl börjat. Då gick det roliga över i tragik.

-Fredrik

”Han mailade till mig och undrade om han kunde få komma och hälsa på i LA då han tänkte gå på lite auditions. Vid den tiden så hade jag så mycket att göra att jag inte svarade. Så när han ringde så blev jag så himla ställd att jag inte kunde komma på nån ursäkt. Men egentligen ville jag inte alls att han skulle komma. Så några dagar senare så ringde jag tillbaka och sa att jag skulle filma i Kanada då han ville komma så att det inte passade alls. Jag skämdes över att ljuga, men vad ska man göra?”

- Viggo

"Det fanns tillfällena då man tog sig för pannan och liksom 'är den här killen på riktigt'? Han verkade inte alltid greppa sociala situationer. Flera klassfester slutade med att Joakim var kvar sist och fick sägas åt att gå hem. Inte klarade han alkohol heller. Han blev känslig och sentimental. Vi hade ett talesätt som löd: Inget kalas utan kras, ingen Joakim utan gråt."

- Anabel

"För en arbetargrabb som Joakim var det det största som hänt honom att han kom in på scenskolan. De andra kunde inte förstå det, hur det påverkade honom att han inte passade in. Jag kunde se hur hårt han försökte, hur hårt han fortfarande försöker. Jag vill verkligen vara på Joakims sida, men han vill inte lyssna när jag försöker prata med honom. Han slår ifrån sig, och visst, det skulle jag också göra. Jag är och kommer alltid vara en av dem."

- Cissi

"Ja, jag vet att han tycker mer om mig än jag om honom, jag vet att han kallar mig sin bästa vän, men jag tycker ju synd om honom samtidigt. Jag har inte haft hjärta att berätta att han är den sista jag ringer, när jag vet att jag är den första han hör av sig till. Jag vill ju inte vara ett as, fattar du?"

- Klas

"Joakim var nog den som hade mest talang av oss allihop. Synd att han inte såg det själv. Vissa människor är verkligen sjukt bra på att förstöra för sig själva. Allt de gör blir till skit. Joakim är en sån. Han vadar i den."

- Ylva-Sara

Joakims texter: Rollbeskrivning + filmmanus

Detta behöver spelas in innan lajvet, och av en person som inte är med på själva lajvet. Spela in med vanlig webcam.

Joakim rollbeskrivning

Joakim var yngst i klassen. Den enda som kom in på scenskolan direkt efter gymnasiet. De sa att han var begåvad. I klassen han gick blev det snabbt en skojfrisk men hård stämning. Mycket av skämtet riktades mot Joakim. För att han var yngst. För att han tog saker och ting på allvar. Joakim skämtade med. Skrattade högst av alla. Det blev en jargong. Ska någon tryckas till? Ta Jocke. Alla vet att han bara knullade sig in på scenskolan. Ingen talang, bara för att de äldre damerna vill få sig lite finskt lammkött. Voivittu!

Allra roligast var när klassen tvingade Joakim att spela idioten. Från början var det en parodi på Joakims utvecklingsstörde bror (men det visste ingen annan) men blev snart Joakims signum. Det gick så långt att klassen övertygade en lärare att de skulle göra en pjäs som hette Idioten där Joakim spelade huvudrollen. Hela familjen Oja kom på premiären.

Efter skolan fick Joakim jobb. Ganska bra jobb. Det blev tradition att resten av klassen (de som kunde) gick på premiären. Joakim kunde inte se dem från scenen, men han visste att de var där. Varje gång var det någon av dem som gjorde nåt onödigt. Som när Tommy ställde sig upp och gjorde en slow clap mitt i dödsscenen när Joakim spelade Oswald i *Gengångare* på stadsteatern. Joakim kunde känna deras

blickar. Deras hat. Vad han än presterade verkade de inte sluta tycka att han var en nolla. Och han ville så gärna att de skulle erkänna honom. .
Han tappade lusten för teater. Blev deprimerad. Arbetslös. Gick på psykofarmika.
Började fundera på att ta livet av sig.
Ändå så varje år, på den årliga middagen så kom han. Med olusten i magen. Men med ett leende. Med det förhatliga skrattet när de hånade honom. När de tvingade honom att spela idioten.

Förra året var inget undantag. Men förra året hände något annat. Något som Joakim inte kunnat släppa. Något som puttade honom över kanten. Sen dess har han väntat. Väntat för att verkligen kunna göra ett intryck. Bli tagen på allvar för första gången. Nu ska de fanimej få se.

(Denna text har används som inspiration till den som ska spela in Joakims film, men har också läst upp efter lajvet som en epilög.)

Filmen.

Inspelad med enkel web cam.

Rekvisita: Flaska med "vodka". Nån slags piller.

En telefon. Någonstans i filmen tar Joakim ur simkortet för att de inte ska kunna ringa.

Joakim (är lugn och bestämd, ej desperat och ledsen):

(skrivet i stolpar, detta kan vara med, men det också helt ok att hämta grejor från rolltexten.)

HEJ Tommy, Anabel, Tobbe, Essie och resten. Hoppas ni har det kul. Jag tänkte jag skulle berätta varför jag inte kom idag.

- Ni tror att ni är så jävla roliga – har ni spelat mig i idioten än?
- Ni har styrt mitt liv alldeles för länge
- Jag vill att ni ska veta att det här är erat fel.
- Alla gånger ni skrattade åt mig och jag skrattade med – märkte ni inte att jag inte tyckte det var roligt?
- Min karriär gick åt helvete. Mitt liv gick åt helvete. Jag skyller allt på er. Ni har långsamt gnagt ner mig till ingenting. Det finns ingenting kvar nu som inte ni har tagit.
- Det som hände förra året var droppen. Sedan dess har jag planerat det här. Noga. Här är tablettorna. Vodka. Tricket är att inte ta alla på en gång. En klunk vodka. En tablett. Jag vill att ni ska se det här.

Cred:

Tack till Peter Edgar och Petter Karlsson som spelade Joakim på olika uppsättningar. Tack till Carolina Dahlberg, Martin Jordö och Karolina Staël som hjälpte mig sätta upp lajvet i Göteborg.

Tack till Moa Rönnåsen och Andreas Ekebacke som hjälpte mig sätta upp lajvet för tredje gången i Stockholm.